

Dakle, anonimni autor pogrešno navodi da sam bio voditelj Službe za mobilne jedinice Rijeka kao jedini u Republici Hrvatskoj sa višom stručnom spremom.

Moja diploma nalazi se u kadrovskoj službi Carinske uprave. U Carinskoj upravi sam jedino radio kao službenik u ustrojstvenim jedinicama čiji je opis poslova bio carinski nadzor (na graničnim prijelazima i u Sektoru za nadzor), inspekcijski nadzor (trgovina, neregistrirana djelatnost, posredovanje u prometu nekretnina i dr.), porezni nadzor (trošarine, fiskalizacija i dr.).

O mojim referencama i stručnosti podaci stoje u dosjeu (očevidniku) pri Sektoru za upravljanje ljudskim potencijalima u Carinskoj upravi.

Dakle, navod iz predmetnog članka da nikada nisam radio na poslovima inspekcijskog, poreznog i carinskog nadzora je u cijelosti netočan. Gotovo da ništa drugo i nisam radio izuzev navedenog.

Nikada nisam koristio nečiji položaj za napredovanje, a isto tako nisam nikome darovao teren, što je lako provjeriti u povijesnim vlasničkim listovima u Zemljišnim knjigama nadležnog suda.

Dakle, anonimni autor ponovno pogrešno i u lošoj vjeri konstatira da sam poklonio građevinski teren na Krku kao nekakvu protuuslugu.

Kao član Povjerenstva za izradu zakonskih i podzakonskih akata, kao voditelj Međuresornog stručnog radnog tima za Integrirano upravljanje granicom RH te kao član ili predsjedavajući niza drugih povjerenstava koje sam obavljao u Središnjem uredu često sam službeno boravio u Zagrebu. U to sam vrijeme odlazio u Zagreb ponedjeljkom ujutro i vraćao se u Rijeku petkom navečer. Kao i svi drugi službenici, koristio sam službeno vozilo u službene svrhe, iako sam često koristio i javni prijevoz koji sam ponekad i sam plaćao.

Za svako putovanje imao sam uredan nalog za službeno putovanje i nikada nisam koristio službeno vozilo u privatne svrhe, ali sam zato često koristio privatno auto u službene svrhe, pogotovo dok sam radio na graničnim prijelazima kada je raznovrsne počinitelje prekršaja trebalo hitno dovesti pred Vijeće za prekršaje ili kad sam svoje auto koristio za potrebe opservacije dok sam radio u mobilnim jedinicama, a sve radi kvalitetnog ispunjavanja službenih zadaća.

Moja supruga je bila jedan od ukupno sedam kandidata koji su se prijavili na redovni javni natječaj raspisan od strane Financijske policije. Svi kandidati koji su se na tom natječaj prijavili su primljeni, a jedan kandidat je odustao.

Slavka Linića sam jednom vidio i to kada sam primio godišnju nagradu nakon uspješno obavljenog posla vezano za ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju.

Kaznene prijave nisam podnio protiv niti jednog kolege, a samo protiv jednog sam podnio disciplinsku prijavu, i to protiv predsjednika sindikata radi njegovog vrijeđanja mene osobno i spominjanja mojih pokojnih roditelja.

Netočno je da nikada nisam završio predmet. Da ne završim predmet moglo se dogoditi jedino u slučajevima kada sam prelazio iz jedne ustrojstvene jedinice u drugu. Neki moji predmeti su zadobili i medijsku pozornost.

Ovaj Zahtjev za ispravkom objavljene informacije sukladno odredbama čl. 40. i čl. 22. st. 2. Zakona o medijima podnosimo dostavom na adresu elektroničke pošte: hop.urednik@gmail.com i urednik@hop.com.hr.

Sukladno odredbama čl. 80. Zakona o elektroničkim medijima fizička i pravna osoba mora prije prve objave elektroničke publikacije podnijeti prijavu za upis u Upisnik pružatelja elektroničkih publikacija koji vodi Vijeće.

Elektronička publikacija „HOP nezavisni news portal“, na Internet adresi: <https://www.hop.com.hr> **nije upisana** u Upisnik pružatelja elektroničkih publikacija.

Za upis u Upisnik elektroničkih publikacija Agencija je predvidjela, između ostalog, da je pružatelj elektroničke publikacije dužan na vidnom mjestu osigurati objavu tvrtke i sjedišta, odnosno ime i prezime te prebivalište nakladnika.

Ne samo da Elektronička publikacija „HOP nezavisni news portal“ nije upisana u Upisnik pružatelja elektroničkih publikacija, već ista nema istaknuto na vidljivom mjestu tvrtku i sjedište, odnosno ime prezime te prebivalište nakladnika.

Stoga, pravodobno podnosim ovaj Zahtjev za ispravkom objavljene informacije sukladno odredbama čl. 40. i čl. 22. st. 2. Zakona o medijima putem e-maila na adresu elektroničke pošte hop.urednik@gmail.com i urednik@hop.com.hr glavnom uredniku Igoru Drenjančeviću, te zahtijevam objavljivanje ispravka bez odgode i bez promjena i dopuna na istom ili istovrijednom mjestu na isti ili istovrijedni način na koji su bile objavljene pogrešne informacije dana 15. studenog 2018. g. u članku pod naslovom „Carinska uprava prepuna nestručnog kadra SPD-a i HDZ-a i uhljebnica obiteljskog kriminala“.:

„Dugo godina sam bio voditelj pododsjeka za mobilne jedinice Rijeka, poslije je pododsjek, ustrojen kao odjel, a tek nakon što sam ja otišao iz mobilnih jedinica ustrojen je kao je služba. Službenik sa viškom stručnom spremom mogao je prema Uredbi o ustrojavanju Ministarstva financija obavljati posao voditelja pododsjeka, a kad je ta ustrojstvena jedinica postala Odjel taj posao sam obavljao po nalogu ravnatelja, a sukladno Kolektivnom ugovoru.

Dapače, u Carinskoj upravi, pogotovo u Središnjem uredu, je bilo i drugih službenika sa višom stručnom spremom na rukovodećim radnim mjestima.

Moja diploma sa fakulteta nalazi se u kadrovskoj službi Carinske uprave i njezina se vjerodostojnost može provjeriti u svakom trenutku, a prema mojim saznanjima već je i provjerena i nije bilo primjedbi.

U Carinskoj upravi sam jedino radio kao službenik u ustrojstvenim jedinicama čiji je opis poslova bio carinski nadzor (na graničnim prijelazima i u Sektoru za nadzor), inspeksijski nadzor (trgovina, neregistrirana djelatnost, posredovanje u prometu nekretnina i dr.), porezni nadzor (trošarine, fiskalizacija i dr.), a o mojim referencama i stručnosti podaci stoje u dosjeu (očevidniku) pri Sektoru za upravljanje ljudskim potencijalima u Carinskoj upravi.

Nikada nisam koristio nečiji položaj za vlastito napredovanje, a pogotovo ne tako da sam nekome darovao teren, što je lako provjeriti u povijesnim vlasničkim listovima u Zemljišnim knjigama nadležnog suda.

Kao član Povjerenstva za izradu zakonskih i podzakonskih akata, kao voditelj Međuresornog stručnog radnog tima za Integrirano upravljanje granicom RH te kao član ili predsjedavajući niza drugih povjerenstava koje sam obavljao u Središnjem uredu često sam službeno boravio u Zagrebu. U to sam vrijeme odlazio u Zagreb ponedjeljkom ujutro i vraćao se u Rijeku petkom navečer po različitim vremenskim prilikama i neprilikama. Kao i svi drugi službenici, koristio sam službeno vozilo u službene svrhe, iako sam često koristio svoje privatno auto kao i javni prijevoz koji sam sam plaćao.

Za svako putovanje imao sam uredan nalog za službeno putovanje i nikada nisam koristio službeno vozilo u privatne svrhe, ali sam zato često koristio privatno auto u službene svrhe, pogotovo dok sam radio na graničnim prijelazima kada je raznovrsne počinitelje prekršaja trebalo hitno dovesti

pred Vijeće za prekršaje ili dok sam radio u mobilnoj jedinici kad sam svoje privatno vozilo koristio za potrebe opservacije.

Isto tako, laž je da sam morao vraćati bilo kakve dnevnice, što je lako dokazivo jer bi u računovodstvu Carinske uprave to sigurno bilo zabilježeno.

Moja supruga je bila jedan od ukupno sedam kandidata koji su se prijavili na redovni javni natječaj raspisan od strane Financijske policije, a gdje se tražilo ukupno deset službenika. Svi kandidati koji su se na tom natječaj prijavili su primljeni, a jedan kandidat je odustao.

Slavka Linića sam jednom vidio i s njim komunicirao i to kada sam primio godišnju nagradu nakon uspješno obavljenog posla vezano za ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju.

Apartmani u Baški nasljedstvo su iza mojih pokojnih roditelja i nikad nitko od „ekipe“ nije kod mene besplatno boravio iz razloga kako se to imputira.

Kaznene prijave nisam podnio protiv niti jednog kolege, a samo protiv jednog sam podnio disciplinsku prijavu, i to protiv predsjednika sindikata radi njegovog vrijeđanja mene osobno i spominjanja mojih pokojnih roditelja. “

U Rijeci, 13. prosinca 2018. g.

Boris Barbalić